

- శ్రీ. శంషుకమ్

విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యక్షుడు ఒక సారి తను ప్రత్యేకంగా తెచ్చుకున్న సీసాలో నీళ్ళు తాగి తన ఉపన్యాసం ఇలా ముగించాడు.

"...ఇలా మేము ఎన్నో విధాలుగా దళితుల కోసం, -ముఖ్యంగా స్త్రీల కోసం ఎన్నో కార్యక్రమాలు తలపెట్టాం. ప్రత్యేకమైన శాఖలు తెరిచాం. మేము ప్రారంభించిన "విమన్స్ స్టడీస్" అనే శాఖను యు.జి.సి. గుర్తించి ఫండ్స్ శాంక్షన్ చేసింది. ఆ శాఖలో మేము ఎన్నో విధాలైన స్త్రీల నమస్కల పైన పరిశోధనలు చేయించాలని సంకల్పించాం. ఈ రకంగా మా విశ్వవిద్యాలయంలోని బెత్తాహికులందరూ స్త్రీ జనాధికార కంకణం కట్టుకున్నాం..."

నభలో చప్పట్లు మారుమ్రోగాయి. అందరిలో ఆ ఉపన్యాసం విన్న అనసూయకి ఆనందంతో వెళ్ళు పొంగింది. ఆమె ఆ కాలేజీలో అయిదేళ్ళుగా లెక్చరర్ గా పని చేస్తోంది - చదువుకొనే రోజుల్నించీ పురుషులు స్త్రీలను ఎన్ని విధాలుగా అణచి ఉంచారో ప్రత్యక్షంగా చూసింది. తన తల్లి, అక్క, ఇప్పటికీ అనుభవిస్తోన్న బానిసత్వం తలుచుకొంటే కళ్ళ నీళ్ళు తిరుగుతాయి - తన జీవితం మాత్రం? చదువుకొని ఉద్యోగం చేస్తోందన్న పేరే గాని ఏమాత్రం స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వం నిలుపు కోగలిగింది? ఏ కొంచెం స్వతంత్రంగా జీవించటానికి ప్రయత్నించినా, కుటుంబంలో గొడవలు తెగతెప్పల వరకూ సాగవలసిందే? తెగతెప్పలు చేసుకొనే తెగింపు లేక సొంత ఆలోచనలకు స్వస్తి చెప్పి ఎక్కడికక్కడ రాజీ పడిపోవలసిందే! ఈ నాడు విశ్వవిద్యాలయ స్థాయిలో స్త్రీ నమస్కల పరిష్కారానికి

కృషి జరుగుతోందంటే నమాజం ఎంత ప్రగతిని సాధించిందో కదా!

అదే నభలో మిస్. శైలజని "విమన్స్ స్టడీస్" సెక్షన్ కి హెడ్ గా ప్రకటించారు. మిస్. శైలజ బెత్తాహికు రాలైన సంఘ సేవకురాలు - నమాజంలో ఎక్కడ ఏ స్త్రీకి అన్యాయం జరిగిందని తెలిసినా, వెంటనే అక్కడికి వెళ్ళి ఒక ఉద్యమాన్ని లేవదీసి, ఆ అన్యాయం పరిష్కరించి, వస్తుంది - రేడియోల్లోనూ, టీ.వి.ల్లోనూ, ఎన్నో సార్లు స్త్రీలను మేల్కొల్పుతూ ప్రసంగాలు చేసింది. ఎక్కడెక్కడ మహిళాద్యమ నభలు జరిగినా ఆవిడ తప్పకుండా ఉంటుంది. అనసూయ శైలజకి షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి "కంగ్రాట్సులేషన్స్ శైలజా!" అంది మనసారా...

"విమన్స్ స్టడీస్" ప్రారంభమయిన నాటి నుంచీ మిస్ శైలజ ఆధ్వర్యంలో చురుగ్గా పని చేయసాగింది. ఎందరో విద్యార్థినులు ఆ ప్రోగ్రాం క్రింద స్త్రీల నమస్కలపై పరిశోధనలు చేయటానికి యం.ఫిల్. లోనూ, పి.హెచ్.డి. లోనూ కూడా తమ పేర్లు నమోదు చేసుకున్నారు. ఇద్దరు స్టూడెంట్స్ అనసూయ గైడ్ లోనే పరిశోధన ప్రారంభించారు. స్త్రీ నమస్కలపై వీధి నాటకాన్ని రచించి తను కూడా అభినయించి అనేక చోట్ల తన గ్రూప్ తో ప్రదర్శన లిచ్చి అభినందన లందుకొంది శైలజ.

నాటక ప్రదర్శన జరిగిన ప్రతి చోటా విధిగా శైలజ ఉపన్యసించేది. ఆ ఉపన్యాసం వినటానికి స్త్రీలు వందల సంఖ్యలో వచ్చేవారు - "ఎంత చైతన్యం, స్త్రీ జాతిలో" - అనుకుంది అనసూయ.

యునివర్సిటీలో రీడర్ పోస్ట్ అనాన్స్ చేసారు - అన్ని అర్హతలూ ఉన్న అనసూయ తనకి కాక మరెవరికి ఆ పోస్ట్ వస్తుందన్న ధీమాతో ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళింది. ఆమెకంటే అన్ని విధాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నవాడిని, కనీసం లెక్చరర్ కావటానికి కూడా అర్హతలు లేని వాడిని రెండు ఇంక్రిమెంట్లు కూడా ఇచ్చి రీడర్ గా వేసుకున్నారు. ఇది అన్యాయమని అనసూయ యెగ్గి క్యూటీవ్ కాన్సిల్ కి రిపోర్ట్ చేసింది - అలా "ఉన్నమాట" అన్నందుకు, "దాచిన మోసాన్ని" నలుగురిలో బయట పెట్టినందకూ అధ్యక్షుడికి అనసూయ మీద వల్లమాలిన కోపం వచ్చింది. అనసూయతో ఎవరు మాట్లాడినా వాళ్ళ మీద అధ్యక్షుడికి కోపం వస్తుందనే వార్త నిశ్శబ్దంగా యూనివర్సిటీ అంతా ప్రచారమయి పోయింది. అనసూయతో అంతకు ముందు ఎంతో స్నేహంగా ఉండే వ్యక్తులందరూ అనసూయని చూడగానే ఎదో వంకతో ముఖం తప్పించి తిరగటం మొదలు పెట్టారు. ఒక్క శైలజ మాత్రం అనసూయని ఎప్పటి లాగే స్నేహంగా వలకరించి ఆప్యాయంగా మాట్లాడేది. ఆమెకి జరిగిన అన్యాయం గురించి వివరాలు అడిగి తెలుసుకొనేది - శైలజ ఏ మాత్రం అరమరికలు లేకుండా ఆమెతో అన్ని విషయాలూ మాట్లాడేది. ఆ కారణం వల్ల అనసూయ కూడా తనకు జరిగిన అన్యాయానికి ప్రక్రియగా ఏం చెయ్యాలనుకుంటున్నదో, అవన్నీ వివరంగా చెప్పేది - ఆ నమయంలో తనెలాంటి ఊబిలో ఇరుక్కొంటున్నదో, అనసూయ ఊహించలేక పోయింది. అనసూయ దగ్గర యెగ్గిక్యూటీవ్ కాన్సిల్ తీర్మానాల కాపీలన్నీ ఉన్నాయి. యూనివర్సిటీ రూల్స్ ప్రకారం ఆ తీర్మానాలు ఉల్లంఘించి ప్రవర్తించ

నిద్ర బాగా ఎట్టాలంటే రాత్రి భోజనం కాస్త తేలికగా వుండాలి. కాస్తవేడి పాలు పడుకోబోయే ముందు తాగాలి. ఓ పది నిముషాల పాటు నడచి తరువాత నిద్ర కొరిగినా మంచిది.

సాదాని నిర్ణయం వేయకూడదు. కారువు - కాళ్ళు తిన్నగా వుంచి సారాలు మాత్రం - యిట్ పదిసార్లు అట్ పదిసార్లు తిప్పండి.

కూడదు - కానీ వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రత్యేకమైన పాక్షిక దృష్టితో ఆ తీర్మానాలన్నీ మార్చి ప్రకటన ఇచ్చి, తనకు కావలసిన వ్యక్తిని రీడర్ గా తెచ్చుకున్నాడు. అననూయ తన దగ్గిరున్న సాక్షాధారాలతో, యూనివర్సిటీ మీద దావా వేసింది. వైస్ ఛాన్సలర్ సాధ్యమయినంత వరకూ కాగితాలు మార్చేసాడు - అనలు కాగితాలు యూనివర్సిటీలో మరే డిపార్ట్ మెంట్ లోనూ, ఏ ప్రొఫెసర్ దగ్గిరా దొరక్కూండా జాగ్రత్త పడ్డాడు. తన దగ్గర ఆ కాగితాల కాపీలున్నట్లు వైస్ ఛాన్సలర్ కి ముందుగానే తెలిసిందనీ, అందుకే ముందుగానే తగిన ప్రతి నన్నాహాలు చేసుకో గలిగాడనీ, చెప్పాడు అననూయ లాయర్. అననూయ ఆ విషయం శైలజతో చెప్పుకుంది బాధగా - శైలజ ముఖం అదేలా మారి పోయింది. "నీ మంచి కోరి ఒక నలహా చెప్తాను. ఏమీ అనుకోవుగా!" అంది

"ఛ! నీ మాటలకు ఏమైనా అనుకోవటం ఏమిటి? ఏమీ అనుకోను. చెప్పు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఏం చెయ్యాలో పాలుపోక నా బుర్ర వేడెక్కిపోతోంది."

"వి.సి.తో తగవులాట ఎందుకు? రాజీ పడిపోరాదు? మళ్ళీ రెండేళ్ళలో రీడర్ పోస్ట్ వస్తుందిగా! అది నీకు రావచ్చు. ఇప్పుడు తగాదా పడటం వల్ల అది కూడా పోతుంది. ఇది కూడా రాదు - కోర్టుల్లో కేసులు ఒకంతట తెములుతాయా? వాళ్ళు "మంచి సొమ్ము" గనుక ఎంతైనా ఖర్చు పెట్టగలరు. కష్టార్థితం - మనం ఎంతని ఖర్చు పెట్టగలం?"

అననూయ నిర్ణాత పోయింది. స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వం కోసం అవసరమయితే భర్తతో పోట్లాడ వలసిందే నని ప్రతి నభలోనూ ఉవన్యాన మిచ్చే శైలజ మాటలేనా ఇవి? భర్తతో పోట్లాడటమంత క్షిప్త నమస్య కాదు, యాజమాన్యంతో పోట్లాడటం - మొదటిది జీవితానికి సంబంధించిన నమస్య - రెండవది ఉద్యోగానికి మాత్రమే సంబంధించిన నమస్య - అననూయ మాట్లాడక పోవటం చూసి "నీ ఇష్టం." అని సంభాషణ తుంచేసింది శైలజ - తర్వాత తన దగ్గిరున్న నమాచారం వి.సి.కి తెలియజేసింది శైలజే నని తెలుసుకుని, మరొక సారి మరింత నిర్ణాత పోయింది - శైలజ ... స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం ... మార్క్సిజం ... అంటూ లెక్కర్చిచ్చే శైలజ - ఇలా యాజమాన్యానికి తోత్తుగా మారి, అంతరాత్మనే స్వార్థానికి అమ్మేసుకుని, ఇంత నమ్మక ద్రోహం చేస్తుందా?

ఈ విషయం తలుచుకుని చాలా రోజులు బాధ పడింది అననూయ - తనకు రీడర్ ఉద్యోగం రావచ్చటి కంటే ఎక్కువ బాధ పడింది. కానీ, ఇంతకంటే మరో పెద్ద దెబ్బ ఆమెకి అనుకోని దిశ నుంచి ఎదురైంది. అననూయ భర్త శంకరావు - అతడు యమ్.యస్.సి. పాసయి, ప్రస్తుతం మరో యూనివర్సిటీలో పి.హెచ్.డి. చేస్తున్నాడు. ఉద్యోగం దొరకలేదు - అందుకతడు గట్టిగా ప్రయత్నించనూ లేదు - ఎప్పుడూ లేబ్ లో ఉంటాడు - లేదా, పుస్తకాలు ముందేసుకుని కూచుంటాడు - ఇల్లు అననూయ సంపాదనతోనే గడిచేది. శంకరావు అహం ఏమాత్రం గాయ పడకుండా, ఇంటి వనీ, కాలేజి వనీ, అంతా తనే చూసుకుంటూ అతడి పరిశోధనని ప్రోత్సహించేది - అంతే కాదు. అతడి పర్సనల్ సెక్రటరీ లాగ అతడి పుస్తకాలన్నీ సర్ది ఉంచేది - అతడి రీసెర్చ్ కార్ని, కలెక్ట్ చేసిన మెటీరియల్, రాసిన పేపర్స్ అన్నీ ఒక క్రమంలో సర్ది ఉంచేది. సాధారణంగా భార్య భర్తల మధ్య ఉండే చిట్టి పొట్టి కలహాలన్నీ ఉన్నా వాళ్ళిద్దరి మధ్య పెద్ద అభిప్రాయ భేదాలెప్పుడూ ఉండేవి కావు-

అ రోజు శంకరావు మంచి మూడ్ లో ఉన్నాడు - భోజనం చేస్తున్నంత సేపూ జోక్స్ చేస్తూనే ఉన్నాడు - భోజనాలయ్యాక అననూయ చీర చూసి "పాపం! ఎలాంటి మామూలు వాయిల్ చీరలు కట్టుకుంటున్నావు? నీ ఒక్కదాని జీతం తోనే ఇల్లు గడవాలి మరి!" అన్నాడు.

"అవేం మాటలు? ఏ చీర అయితేనే? శుభ్రంగా ఉందా? లేదా? మీ రీసెర్చ్ అయిపోగానే మీరూ సంపాదిద్దురుకాని లెండి!"

"మన ఖర్చులకి తోడు లాయర్ ఖర్చు ఒకటి - చాలా అవుతోందేమో కదూ! ఎందుకొచ్చిన ఖర్చులు? ఈ కేసు ఉవసంపారించు. కోరాదూ!"

గతుక్కుమంది అననూయ.

"ఇది నా ఆత్మాభిమానానికి సంబంధించిన విషయం. డబ్బు గురించి మాట్లాడతారేమిటి? డబ్బు రావచ్చు. పోవచ్చు - కానీ, రీడర్ కాగలిగే అర్హత నాకు లేదనే అవఖ్యాతి ఎలా నహించగలను?"

"ఆ ఏం అవఖ్యాతి? అర్హతలూ, జరిగిన అన్యాయమూ అందరికీ తెలియదా?"

"నా క్షోభ మీకు అర్థం కాదు - కనీసం ప్రతి ఘటించకుండా పిరికి దానిలాగ నేరు మూసుకు కూచేనా నా వల్ల కాదు." అననూయ అంత ఖండితంగా చెప్పేసరికి శంకరావుకి కోపం వచ్చింది - ఇన్నాళ్ళ ఆమె త్యాగం, ఆమె పడిన శ్రమ క్షణంలో మరచిపోయాడు - ఆమె తన మాట వినలేదనే పురుషాహంకారం మాత్రమే మిగిలింది - ఆ రోజు మొదటి సారిగా వాళ్ళిద్దరి మధ్య నిజమైన అభిప్రాయ భేదాలొచ్చాయి. ఎడముఖం పెడ ముఖంగా గడిపారు. ఒకటి రెండు రోజుల్లో నర్దుకు పోతుందనుకున్న గడవ చినికి చినికి గాలివాన అయింది. రోజూ శంకరావు ఇదే ప్రస్తావన తెచ్చేవాడు - అననూయ అతడితో వాదించలేక ఆలిసిపోయేది - ఇద్దరి మధ్య దూరం పెరిగింది - మాటా మాటా పెరిగింది - అననూయ ప్రతి మాటకూ పెడర్థాలు తీస్తూ వ్యాఖ్యానిస్తూ ఆమెని మానసికంగా హింసించి హింసించి, చివరికి ఒక రోజు "నీ సంపాదనతో నన్ను పోషిస్తున్నానని నీకు అహంకారం - భర్త ననే లక్ష్యం లేదు - మనం విడిపోవటం మంచిది" అనేసాడు. మనసు మొద్దు బారినట్లయిపోయి కొన్ని క్షణాలు ఏమీ మాట్లాడ లేకపోయింది - వంట్లో జవనత్వ్యాలు ఎవరోలాగేసి నట్లయింది - కిందనే కూలబడింది. ఆ నమయంలో శంకరావు ముఖం మీద నవ్వు కనిపించింది. తన దైన్యాన్ని చూసి ఆనందంగా నవ్వుకొంటున్న ఆ వైకాచికత్వాన్ని భరించలేక పోయింది - ఆడ దాని బలహీనతతో మమతాసురాగాలనే బలహీనతతో - చాలా క్యూరంగా ఆడుకొంటున్నాడు మొగవాడు - తన ఎదుట ఉన్నది ఒక మొగవాడు నగటు మొగవాడు - ఏ రకమైన మమతలూ లేక కేవలం పురుషాహంకారంతో స్త్రీని పెళ్ళి పేరిట "ఉవయోగించు కోవాలని" చూసే మొగవాడు - శంకరావు ముఖంలో నవ్వు ఆమెని కాళికగా మార్చింది. "మీ ఇష్టం - నా నిర్ణయం మార్చుకోనేది లేదు" - అనేసింది ఖండితంగా..

ఆ మరునాడే శంకరావు తన వస్తువులన్నీ సర్దు

కొంటుంటే, ఆమె మనసులో లోలోపల ఏదో నన్నని గొంతు" ఇది సంభవమేనా? ఇదంతా నిజంగా జరుగుతోందా?" అని నిశ్చలంగా విశ్వమంతా వ్యాప్తిస్తూ రోదించింది - అతడు వెళ్ళిపోతేంటి మహా ప్రవాహంలో కొట్టుకు పోతున్న దానిలా చూస్తూ ఉండిపోయింది-

కట్టుకున్న భర్త ఈ విషయంలో ఎందుకింత వట్టుదల పట్టాడో, అతి త్వరలో అర్థమయింది అననూయకి - అది, శంకరావుకి ఆమె పని చేస్తున్న యూనివర్సిటీలోనే లెక్చరర్ ఉద్యోగం దొరికినప్పుడు-

"డబ్బు" అనేది ఎంత అద్భుతమైనది? ఎంత ఛండాలమైనది? శైలజ మాత్రమే కాదు - తన భర్త - కాదు! కాదు! మాజీ భర్త!...

ఎప్పుడు వ్యాపించిందో, ఎలా వ్యాపించిందో కాని అననూయ లాయర్ కి అననూయకి అక్రమ సంబంధం ఉండటం వల్లే శంకరావు ఆమెకి విడాకు లిచ్చాడనే వార్త వ్యాపించింది. మొగవాళ్ళంతా ఆమె వంక అదేలా చూడటం ప్రారంభించారు - అడది డైవర్స్ అంటేనే లోకువ - దానికి తోడు అవనిందలతో ఒంటరిగా ఉంటే, మరింత లోకువ. ప్రతి మొగవాడికీ తను కొంచెం సాహసిస్తే ఆమె తన వళ్ళో వచ్చి వాలిపోతుందని ఆశ - ఆ ధోరణి వాళ్ళ మాటల్లో - వాళ్ళ చూపుల్లో స్పష్టంగా కనిపించి యూనివర్సిటీలో మనలడమే దుర్భరం కాసాగింది అననూయకి-

అననూయ కేసు హియిరింగ్ కి వచ్చింది - లాయర్ ఆమెని కోర్టులో నభమిట్ చేయటానికి యెవిడెన్స్ పేపర్స్ తెమ్మని చెప్పాడు - ఎంత వెతికినా ఇంట్లో ఆ పేపర్స్ కనిపించలేదు - చాలా అలస్యంగా స్మరించింది అననూయకి, శంకరావు ఆ వ్రతాలు మాయం చేసాడని. నమ్మిన వాళ్ళంతా ఇలా మోసం చేస్తోంటే, ఏం చెయ్యగలదు?

అననూయ కేసు ఓడిపోయింది.

శంకరావు పి.హెచ్.డి. పూర్తి చేసాడు-

అదే యూనివర్సిటీలో రీడర్ కూడా అయ్యాడు - యం.పి. పాసయిన కన్నె పిల్లని "ప్రేమించి" (?) పెళ్ళి చేసుకుని, తన "వలుకుబడి" ఉవయోగించి లెక్చరర్ ఉద్యోగం కూడా ఇప్పించాడు-

అననూయ అవనిందలతో ఒంటరిగా లెక్చరర్ గానే కాలం గడుపుతోంది-

ఇప్పటికీ...

వైస్ ఛాన్సలర్ తను కావిస్తోన్న స్త్రీ జనాభ్యుదయ కార్యక్రమాల గురించి ఉవన్యాసాలు ఇస్తోనే ఉన్నాడు.

శైలజ వీధి నాటకాలు ఏర్పాటు చేస్తూ స్త్రీలను ప్రసంగాలు చేస్తోనే ఉంది.

అంతే కాదు.

శంకరావు పెళ్ళి చేసుకున్న భ్రమర కూడా స్త్రీ జాతిని ఉత్తేజ పరుస్తూ ఉవన్యాసాలిస్తోంది. ఆమె ఉవన్యాసాలకు జనం తండేవ తండాలుగా వెళ్ళుంటారు.

ఎంత తియ్యగా - మత్తుగా - అద్భుతంగా ఉంటాయి. మాటలు ఉర్తి బోలు మాటలు!

ఒంటరితనం భరించలేని అననూయ ఉవన్యాసాలకి, ప్రసంగాలకి దూరంగా - అనాధ స్త్రీల కోసం - అంటే వితంతువులూ, భర్త్యపరిత్యక్తలూ మొదలైన వారి కోసం ఒక పాఠశాల నడుపుతోంది. □

మట్టపు చూపుకై వచ్చి ఏ మట్టమో నల్లల్ని వదిలి వెడితే తిట్టుకోకండి - స్వల్పక పాడి వేడి స్వల్లో కలియపెట్టే మంచం మీద ముఖ్యంగా నందుం దగ్గర పోయండి.

వచ్చుమిరు కాయలు తొడిమెలు తీసి నిర్వచేస్తే ఎక్కువ రోజులుంటాయి.

